

[Statsministeren.]

altså ikke stemning for det. Men det var ikke regeringen, det var ikke socialdemokratiet, der var uvillig stemt.

Det, der nu er det store faremoment, er, at man først vil være med til at støtte, når man har ganske få aviser tilbage, når monopoliseringen allerede er sket. Vi kan ikke som regering presse udviklingen frem på dette område, men vi mener i virkeligheden, at det ville være sundt og gavnligt, om vi helt nøgternt satte os ned i folketinget og drøftede dette problem igennem og måske overlod det til et udvalg at kigge på det.

Hr. Fogh Rasmussen og fru Aase Olesen var begge meget positivt stemt over for forslaget. Jeg kan til hr. Fogh Rasmussen sige — også andre har været inde på det — at med hensyn til annoncer fra samfundets, fra statens side i dagspressen er vi også i regeringen positivt stemt over for, at der på dette område ikke alene bør ske en udvidelse, men især bør ske en modernisering af annonceringen på forskellig måde. Det er egentlig ganske utroligt, at vi hver eneste dag er vidne til, at dette, at man skal informere kunderne om et vaskepulver, det kan der ofres enorme summer på, som slet ikke står i noget rimeligt forhold til det produkt, man skal have solgt eller måske endda påduttet befolkningen med alle mulige annoncemetoder, men dette at give nøgtern, saglig, objektiv, moderne informativ viden til befolkningen, skal vi sige som et supplement til den mere debatprægede og somme tider lidt ensidige fremstilling, som pressen fra forskellige synspunkter kan give, dette at få en sådan annoncering, der kunne supplere det, det er man temmelig bange for. Her er man meget betænkelig, men det er man altså ikke, når man i øvrigt skal vurdere den liberale økonomi og de metoder, som producenterne anvender for at få deres produkter ud.

Kort og godt: regeringen er positiv over for en udvidet og mere moderne annoncering fra det offentlige side.

Hr. Glensgård fra fremskridtspartiet gjorde nogle bemærkninger, som jeg ikke har lyst til at kommentere nu. Der blev også stillet et par spørgsmål, om jeg ville uddybe begreberne produktudvikling og markedsføring, specielt når det gjaldt pressen. Det vil jeg i og for sig ikke gøre noget forsøg på, for

jeg er jo ikke fagmand på dette område, men jeg vil sige, at aviser akkurat som alle andre produkter naturligvis har behov for, at der stadig foregår en forskning, at der stadig foregår en produktudvikling, som det jo hedder nu om stunder, og at der også foregår en undersøgelse af, hvorledes man bedst markedsfører sit produkt og kommer ud til de flest mulige. Jeg finder det naturligt, at man investerer i dette, og at det offentlige også på denne måde kan gå positivt ind og støtte pressen.

Hr. Ninn-Hansen og hr. Wilhjelmsen har begge — med lidt forskellige nuancer i opfattelsen — været inde på spørgsmålet om den uro, der har været inden for pressen. Jeg er ganske enig i den opfattelse, som er kommet til udtryk, at hvis vi skal fastholde en levende presse, ja, så er det også nødvendigt, at de, der virker og arbejder i denne presse, for det første bidrager til et godt samarbejde med gensidig forståelse, der kan fremme og fastholde arbejdsfred, for det andet virkelig bestræber sig for at undgå konflikter i almindelighed og især naturligvis konflikter, som kan være af ulovlig karakter. Der har været omtalt en arbejdsretskendelse, som er faldet vedrørende en af vore aviser, og jeg kan kun sige: den kendelse er nu faldet, og jeg håber inderligt, at denne kendelse nu fuldt ud må blive respekteret. Jeg vil gerne tilføje, at det naturligvis påhviler begge parter at medvirke til, at man ikke saver den gren over, som man jo sidder på, eller skal vi sige arbejder på, nemlig at udvikle og fastholde den presse, vi nu engang har.

Hr. Jes Schmidt var inde på, at en bestemt del af pressen bliver forbigået, når det gælder annoncering for DSB. Jeg kan ikke svare på spørgsmålet, men jeg går ud fra, at alene den omstændighed, at hr. Jes Schmidt har stillet spørgsmålet her, vil give DSB anledning til at overveje, om der på det område skulle være noget forkert i DSBs annoncerdispositioner.

Jeg vil slutte med at sige tak for den gode modtagelse. Jeg er enig i den opfattelse, at det er en særdeles beskedent lovgivning. Jeg tror, vi har brug for noget mere vidtgående, men det forudsætter, at der er interesse for, at folketinget ligesom prøver på at vurdere pressen på samme måde, som man f. eks. opfatter vore skoler, opfatter en række af de